

DUMITRIOS

nr.37 – noiembrie 2013

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitruposta.ro

CVÎNTUL SĂPTĂMÎNII

Cum se uită numele cuiva

pr. paroh Mihai Gojgar

Cele patru duminici ale lunii noiembrie au un punct comun. Toate vorbesc despre bogăție, despre raportarea defectuoasă la avuții, despre felul în care având poți să faci sau nu binele. Pe 3 noiembrie avem lecția indiferenței (*Bogatul nemilostiv*), pe 10 suntem ridicați la înălțimea samarineanului care își sacrifică timp și bani pentru un necunoscut (*Pilda samarineanului milostiv*), pe 17 noiembrie vedem cum bogăția te poate duce în pragul nebuniei și dincolo de el (*Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina*), iar pe 24 putem înțelege cum averea biruiește dorința apropierei de Hristos (*Dregătorul bogat – Păzirea poruncilor*). Duminica de față, a XXII-a după Rusalii, descrie în fața minților noastre imaginea jalnică și dezgustătoare a disperării după mai mult. Fraza aceasta nu conține vorbe aruncate în afară, ci unele care ne privesc pe toți. Toți suntem îmbiați în jocul lui *Mai mult*. Nici unul nu scapă de ispita de a cuceri fără măsură, de a-i supune pe ceilalți, de a câștiga supremația, de a acumula. În fuga aceasta solitară, devenim indiferenți la strigătele sau, în cazul celor mai discreți, grimasele de tristețe ale celor din preajma noastră. Bogatul din pilda de azi îl știa pe Lazăr. Imaginați-vă că aveți un cerșetor la scara blocului. Zi de zi îl vedeți acolo. Treceți pe lângă el când plecați la serviciu și vă izbește contrastul dintre parfumul pe care vi l-ați dat și murdăria care îl acoperă. Seara îl găsiți tot acolo, mestecând cu poftă un colț de pâine. Sâmbăta, când veniți cu sacosele pline, admiră și salivează văzând spectacolul abundenței. Trebuie să ne gândim că el va muri curând. Vremea rece, bolile netratate, foamea constant îl vor termina și vom fi scutiți de priveliștea, păduchioasă, care ne puncta diferite momente ale existenței. Însă, este posibil, să apară și părerea de rău. Întrebarea "puteam să fac și eu ceva pentru el"? *Lazăr-ul* se ivește de multe ori în

traseul pelerinajului nostru în această lume. Și nu se deghizează mereu în vagabond, cerșetor, murdar. Orice om care stă la poarta casei noastre ori a sufletului nostru, așteptând ceva, orice, poftind la ceva, merită atenția noastră. Să nu credeți că bogații material nu pot cerși. Vai! Ce păcăleală ar fi să credem asta! Și ei pot fi nefericiți care așteaptă un strop de viață adevărată, de emoție, de entuziasm, de dragoste. Nu bancnotele dictează întruparea lui Lazăr, cât mai ales dispoziția sufletească. Bineînțeles că pericopa evanghelică de azi ne izbește din punct de vedere trupesc. Este un apel evident la grijă pentru cei care au nevoie de ajutor și care își duc greutățile în tăcere, rugăciune și nădejde. Dar textul scripturistic ne face atenți mai ales la conștientizarea unor stări de fapt. Bogatul știa că Lazăr este la poarta sa și l-a ignorat. Lazăr știa că bogatul poate să-l ajute și aștepta un sprijin, cu gândul la Dumnezeu. Bogatul a greșit cu excesul și indiferența. Lazăr s-a salvat cu discreția și nădejdea. *Bogatul putea să ajute, dar nu voia; săracul nu putea să muncească și spera la un ajutor*. Și acest aspect merită subliniat: nu putea să muncească. Ortodoxia nu premiază și nu încurajează leneșii, puturoșii, paraziții. În final, după ce terminăm de citit pericopa, te poți întreba: dar...cum îl chema pe bogat? Nu știu, nimeni nu știe. Bogații egoiști rămân fără nume.

Teodora Popcean

Imediat după slujba de sâmbătă, cu ocazia hramului, am cules câteva mărturii de la cei care ne-au călcat pragul. Am stat de vorbă cu mulți oameni, de toate vârstele și toți și-au exprimat starea de mulțumire, liniște, regăsire de sine și împăcare. Am aflat că sunt chemați de frumusețea și trăirea profundă a slujbelor de la Sfântul Dumitru Poșta, nu numai la sărbători, ci săptămânal, la Sfânta Liturghie și slujba Sfântului Maslu. Iar pentru cei care fac cunoștință cu biserica noastră la aceste sărbători este un prilej să constate că-și doresc să revină, să renunțe la comoditatea de a frecventa biserica de lângă casă, pentru a veni aici, unde au găsit ceva special. Am identificat în impresia comună: frumusețea, farmecul discret al acestui lăcaș, implicarea preoților, care fac din fiecare slujire un prilej de sărbătoare. Respectul deosebit pentru cult nu trece neobservat. Cei mai experimentați găsesc aici un "paradis pierdut", în aceste vremuri când pare că nimic nu se mai respectă. Dar și cei foarte tineri, care poate nu știu să numească elementul ce dă credibilitate și greutate în trăirea slujbelor de la Sfântul Dumitru Poșta. A existat de asemenea o impresie comună mai puțin bună legată de momentul final, al împărțirii pachetelor alimentare. Gustul amar lăsat de manifestarea unora dintre noi, a fost un subiect de discuție, de constatări retorice, dar și de întrebări despre cum am putea să facem ca lucrurile să arate altfel. Înainte de a vă relata câteva dintre declarațiile oamenilor, foarte prețioase pentru că ei ne dau soluții, voi spune că am văzut astfel de imagini și la case mai mari. Vorbesc despre evenimentele mondene, din mediul artistic, cultural sau corporatist, unde doamne și domni, ajunși în fața platourilor, uită de eticheta prezumată de înfățișarea sau rangul purtat și dau coate, se îmbuibă lacom din mâncarea gratis. Și în cazul interlocutorilor mei, am observat această părere de rău față de manifestările celor prezenți la sărbătoare.

Dan Nicorici, economist, se află pentru prima dată în biserica noastră. A citit istoricul bisericii, fapt ce l-a îndemnat să vină împreună cu familia să vadă ce se petrece în prezent aici. „Sunt foarte bucuros să constat că fama de odinioară a bisericii este păstrată acum printr-o ținută deosebită, prezența părintelui Mihai, faptele de milostenie ale bisericii. Dezordinea creată de oamenii sărmani, care nu trebuie judecați, ar fi mai bine să nu fie resimțită în interiorul bisericii și poate o soluție este oferirea mâncării, în curte. Dar și eu și familia mea suntem foarte încântați că am ajuns aici și cu siguranță vom reveni și pentru Sfânta Liturghie.”

Cristina Tudor, învățător: "Îmi place atmosfera per total în biserica aceasta, nu numai la hram, ci la toate slujbele. Au fost oameni care au perturbat și se vede că nu sunt cei care vin mereu, pentru că aceia se autoeducă. Din păcate, constat că acești oameni sunt în vârstă. Au fost trei doamne care au vorbit și m-au deranjat în timpul slujbei. Dacă la tineri, mai avem o speranță că pot fi schimbați, nu sunt foarte optimistă în ce-i privește pe cei ajunși la o vârstă înaintată”.

Contantin, pensionar: "Sunt foarte emoționat să văd aici în biserică niște preoți atât de tineri, pregătiți și râvnitori. O biserică nu e făcută de ziduri, ci de oameni, în special de parohul ei. El ne învață cum să viețuim, să avem răbdare, să rezistăm în vremurile acestea. În momente de restriște, aici în biserica aceasta, se găsesc sensurile adevărate”.

Nela Trifu, economist: "Spre rușinea mea, particip pentru prima oară la hram, dar sunt foarte fericită că am făcut-o acum pentru că a fost o atmosferă înălțătoare, slujba, preoții, trăirea lor și a noastră. Organizarea e foarte bună dar noi oamenii suntem needucați și cred că o soluție ar fi, câțiva oameni numiți să coordoneze, să-i țină în frâu pe cei care nu se poartă cum se cuvine”.

Costel, care lucrează la Ministerul de Interne, este amuzant când spune că "ar trebui existe niște persoane care să facă filtru acolo în față". Tot dumnealui, a spus însă, că speră ca oamenii să fie educați, să li se

atragă atenția și că ei vor face ascultare. Ivone Petrică, psiholog, ne vorbește despre pacea pe care o simte după această sărbătoare și adaugă că "nimic rău nu găsește vreodată în biserică". Le mulțumim tuturor și regretăm că spațiul nu ne permite să redăm toate declarațiile.

ÎNGERI LA SFÂNTUL DUMITRU

Oana Gojgar

Pe 19 octombrie, Grădinița nr. 24 și parohia noastră au organizat un atelier de creație pentru copiii de toate vârstele. Totul era pregătit pentru activitățile ce urmau a fi desfășurate. După ce, cu mare pricepere și răbdare am fost introduși de către părintele diacon Bogdan Bădiță în lumea poveștilor cu și despre îngeri, am început să ne punem în aplicare priceperea mânușelor. Tehnicile folosite pentru realizarea lucrărilor au fost diverse: de la mototolirea hârtiei, la lipirea diverselor materiale (orez, pene), la pictură și, nu în ultimul rând, decupare. Și, după cum spune vechiul proverb: *După muncă și răsplată!* La sfârșitul activității, copiii au fost răsplătiți cu câte o icoană cu îngeri și cu mici atenții. Atât copiii cât și părinții, care au lucrat cu ei, au fost foarte încântați de inițiativa noastră din cadrul parteneriatului Biserica- Grădiniță. Radu Aura Daniela a spus: Parteneriatul biserica-grădiniță mi se pare o idee extraordinară, este foarte important să sădăm în mintea copiilor încă de mici ideea de credință, de rugăciune, de respect față de instituția numită biserică, de respect față de ceilalți: de părinți, educatori, formatori, prieteni, colegi. Măriuca a fost extrem de încântată de icoana primită de la părintele paroh, din seara aia se roagă zilnic la culcare la iconița aceea”. Doamna Sibiceanu a apreciat acțiunea "ca pe o experiență frumoasă, pe care sperăm să o reluăm", iar doamna Toma a vorbit în numele tuturor când a spus că „orice s-ar organiza, vom fi prezente”.

HRAMUL - BUCURIA DIN MIJLOCUL COMUNITĂȚII

pr. Gheorghe Dincă

Fără îndoială că una dintre zilele cele mai însemnate din viața unei comunități parohiale este sărbătoarea *hramului*, adică cinstirea sfântului sau a evenimentului căreia îi este închinată biserica, în cazul nostru Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir. Participând la hramul bisericii Sfântul Dumitru de anul acesta mi s-a părut că tot ce ne înconjură era îmbrăcat în strai de sărbătoare, așa cum întâlnim numai în zilele cu adevărat importante. În astfel de momente nu este nimic artificial, totul se petrece firesc, ca o înviore a naturii, oamenilor, atmosferei din biserică. Chiar și vremea frumoasă ne-a ajutat să ne bucurăm de acest praznic, fiind o zi atât de luminoasă, cum puține îmi amintesc în anii trecuți – aproape ca o dimineață de primăvară în mijlocul toamnei. Am remarcat apoi mulțimea numeroasă de credincioși venită din parohie, dar mai ales din afara granițelor ei, și mi-a trecut prin gând atunci o idee pe care am avut-o de mult, când am auzit întâia dată că această biserică este închinată Sfântului Mucenic Dimitrie. Mă întrebam atunci cât de multă lume poate participa la hramul acestei biserici, în perioada în care celălalt Sfânt Dimitrie – cel Nou, de la Catedrală, mult mai cunoscut de bucureșteni, este vizitat de zeci de mii de credincioși. Odată în plus am primit confirmarea că în astfel de cazuri oamenii aleg cu sufletul, participând acolo unde ei simt că sunt necesari, implicându-se, sacrificându-și timpul, familia, treburile casnice, în locul slujirii sfinților și a semenilor lor. Pentru că întotdeauna, în spatele unui astfel de eveniment, stau oameni discreți, devotați, coordonați de mintea care încearcă să rămână limpede și fermă, a preotului paroh (și, în cazul nostru, a doamnei preotese Oana, pe care am remarcat-o mereu la astfel de ocazii *în mijlocul acțiunii*). Și aici este puțin din curajul și demnitatea credinței care l-au

însoțit pe sfântul Dimitrie până în ceasul martiriului său. Am remarcat, de asemenea, participarea la Sfânta Liturghie a multor oameni noi, pe care nici părintele Mihai nu îi cunoștea, iar acesta este un câștig pentru biserică, mai ales dacă dintre dâșii măcar o parte ar continua să participe la slujbele desfășurate în biserica sfântul Dumitru, mai ales acum, când este mare nevoie de implicare. Din păcate, la astfel de momente nu putea lipsi deja proverbiala busculadă provocată de împărțirea pachetelor, iscată, foarte probabil, nu de oamenii apropiați bisericii; dimpotrivă, există o categorie a *vânătorilor de hramuri*, care nu ratează ocazia de a se infiltra la aceste sărbători și provoacă atâta tulburare! Nu cred că putem da vina pe lipsurile materiale în astfel de situații – știm că omul simplu are și bunul simț care compensează lipsurile sale. Din nefericire astfel de situații sunt prezente în marea majoritate a evenimentelor de acest fel, indiferent unde s-ar afla ele, și este încă o dovadă că mai sunt multe de pus la punct la nivelul educației noastre. Niciodată nu am înțeles cum omul își poate pierde atât de ușor simțul rațiunii în fața unei farfurii de sarmale și a unei felii de cozonac. Dar, trecând peste întâmplările mai puțin plăcute, asupra cărora nu trebuie să insistăm, rămânem cu bucuria de a fi petrecut împreună această zi binecuvântată, de a ne fi împlinit o datorie de suflet – cinstirea unui adevărat model de credință și devotament, și de a fi simțit cu adevărat atmosfera de sărbătoare. Cred că, prin tot ceea ce trăim în ziua hramului, prin micile, dar însemnatele bucurii sufletești trăite prin participarea la acesta, ne dăm seama că ne-am întors, de fapt, acasă, în familie!

ANIVERSARE

pr. paroh Mihai Gojgar

Pe 23 octombrie, am săvârșit Sfânta Liturghie cu ocazia prăznuirii Sfântului Iacob, fratele Domnului. Fiind miercuri, cei mai mulți dintre dumneavoastră nu ați reușit să ajungeți. În felul acesta, ați ratat șansa de a-l felicita pe Diaconul Bogdan Dumitru Bădiță, care și-a aniversat doi ani de la hirotonia într-un diacon. În 2011, intrarea sa în cler a venit, iată!, cu puțin înainte de onomastica sa. An de an, își va aduce aminte și va mulțumi Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir, pentru darul primit. Mai mult decât atât, părintele diacon are șansa de a sluji chiar într-un lăcaș ocrotit de Sfântul Dimitrie. Vizibil emoționat, părintele Bogdan Dumitru a fost felicitat și a rostit un cuvânt de mulțumire lui Dumnezeu și întregii comunități pentru pacea, delicatețea și bucuriile trăite în Parohia Sfântul Dumitru - Poșta. Sunt convins că atunci când i-am adresat aprecieri pentru activitatea și dăruirea sa am vorbit și în numele dumneavoastră. Întru mulți și binecuvântați ani!

pr. paroh Mihai Gojgar

Biserica Sfântul Dumitru este în proces de restaurare majoră. Mă adresez dumneavoastră, ca unor prieteni ai acestui lăcaș. Cheltuielile depășesc posibilitățile noastre materiale. Proiectanții, diriginții, utilitățile, în afară de costurile propriu-zise ale restaurării, sunt de 1500 euro lunar. Enorm, pentru o parohie mică și foarte puțin susținută material. De aceea, dacă aveți posibilitatea unor donații sau încheierii unor contracte de sponsorizare care să fie scăzute din impozitele dumneavoastră, ne-am bucura să ne sprijiniți. Orice sumă este folositoare. Toate sumele vor fi înregistrate, se vor oferi chitanță și contract semnat. Numele firmei sau donatorului vor fi promovate pe toate căile de comunicare ale parohiei (site, ziar, avizier). Dar, mai important, vă vom fi recunoscători. Cu speranța că ați înțeles demersul nostru, cu siguranța prieteniei dumneavoastră, aștept să dați un semn pozitiv acestei solicitări. Contractul de sponsorizare și alte informații necesare din punct de vedere al legislației în vigoare, pot fi obținute la biserică sau scriind la adresa de email: mihaigojgar@yahoo.com

Redacția:

Coordonator: Pr. Mihai Gojgar

Redactor-șef: Teodora Popțean

Tehnoredactare: Emanuel Tudor

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

Programul serilor catehetice noiembrie - decembrie 2013

4 noiembrie: LĂCOMIA - CAP. 13 DE LA LUCA

11 noiembrie: DESFRÂNAREA - CAP. 14 DE LA LUCA

18 noiembrie: IUBIREA DE ARGINȚI, ZGÂRCENIA ȘI EGOISMUL - CAP. 15 LUCA

25 noiembrie: ÎNTRISTAREA - CAP. 17 DE LA LUCA

9 decembrie: TRÂNDĂVIA - CAP. 18 DE LA LUCA

16 decembrie: NAȘTEREA DOMNULUI - CAP. 19 DE LA LUCA

Vă invităm să urmăriți activitatea
Bisericii Sf. Dumitru – Poșta pe site-ul:

<http://sfantuldumitrupepost.ro>

Ne-am bucura să ne trimiteți păreri, idei și răspunsuri, accesând paginile:
Predici / Oameni / Ce-i de făcut / Cum poți ajuta

De asemenea, pe site veți putea găsi toate numerele din "Dimitrios" în variantă digitală, rezumatele serilor catehetice și multe altele.

Vă așteptăm cu nerăbdare!

Pentru a primi varianta originală a revistei "Dimitrios" trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul "ABONARE"

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista "Dimitrios" este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în "Dimitrios" înșirați-le într-un articol de 300-400 de cuvinte și trimiteți-l la adresa revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

Biserica
Sf. Dumitru – Poșta

Str. Franceză Nr.1
Sector 3, București
0727 394 631

Program liturgic

Duminică	8.30 – Utrenia și Sf. Liturghie
Luni	18.00 – Program de spovedanie 19.00 – Seară Catehetică
Miercuri	18.00 – Sfânta taină a Maslului
Vineri	18.00 – Acatist
Sâmbătă	10.00 – Parastas